

EL VIRUS DE L'INDIVIDUALISME

Benvolguts diocesans:

En la recent Encíclica "Fratelli tutti", el Papa Francesc ha denunciat amb força el "virus de l'individualisme", que és un dels grans mals que afecten la nostra societat i que impedeix que sentim que l'altre és el nostre germà. Quan la nostra conducta es regeix per la cerca egoista dels propis interessos i del benestar personal, es creen distàncies amb els altres i fins i tot se'ls considera com a competidors. Vivim en una època que reivindica amb insistència els drets individuals, oblidant que tots formen part d'una comunitat. adverteix el Papa que "l'individualisme radical és el virus més difícil de vèncer. Enganya. Ens fa creure que tot consisteix a donar curs a les nostres ambicions, com si acumulant ambicions i seguretats individuals poguéssim construir l bé comú" (n. 111).

L'individualisme pot ser viscut també per un grup o una societat determinada, que pot tancar-se en si mateixa, rebutjant tot el que ve de fora. llavors, es mira als altres com a competidors perillosos i s'actua des de la or i la desconfiança (cf. n. 152). Manifestacions d'aquest entossudiment són els nacionalismes tancats, el rebuig dels emigrants o la insensibilitat davant els més febles. En un món dominat per l'individualisme es deixen al marge les persones "si encara no són útils" (com els no nascuts) o si "ja no serveixen" (com els ancians). Comenta el Papa que la falta de fills, que provoca l'envelliment de les poblacions, juntament amb l'abandó dels ancians a una dolorosa soledat són manifestacions que "només compten els interessos individuals" (n. 19).

ara bé, aquest món individualista ens aboca a la solitud i al buit, perquè viu de l'immediat i està mancat d'un projecte comú: "es creen noves barreres per a la autopreservació, de manera que deixa d'existir el món i únicament existeix "el meu" món, fins al punt que molts deixen de ser considerats éssers humans amb una dignitat inalienable i passen a ser només "ells"" (n. 27). l'individualisme condueix a una cultura de murs, "d'aixecar murs, murs en el cor, murs en la terra per a evitar aquesta trobada amb altres cultures, amb altres persones. i qualsevol que aixequi un mur, qui construeixi un mur, acabarà sent un esclau dins dels murs que ha construït, sense horitzons. Perquè li falta aquesta alteritat" (n. 27). apareix llavors la indiferència còmoda i freda davant els altres. Ens acostumem a mirar de costat, a passar de llarg davant el qui sofreix.

la vacuna per aquest virus és l'obertura del cor als altres. Hem d'anar més enllà de les reaccions primàries, per integrar als altres. Una persona, una cultura, un poble, s'enriqueix quan s'obre als altres. l'individualisme no ens fa més lliures, "Només la suma dels interessos individuals no és capaç de generar un món millor per a tota la humanitat" (n. 105). Per contra, la capacitat d'ampliar el nostre cercle i d'acollir a tots ens fa madurar com a persones i com a societat

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca